

Nagy Szent Leó pápa

Nagyböjti beszédéből

Minthogy a nagyböjt idejét kezdjük meg, meg kell vizsgálnunk, miért éppen negyven napon át tart az önmegtagadás. Mózes, hogy a törvényt megkaphassa a világnak, negyven napig böjtölt. Illés a pusztában negyven napig tartóztatta meg magát. Maga az emberek Szerzője, az emberekhez jővén negyven napon át egyáltalában semmi ételt nem vett magához. Mi is, amennyire tudjuk, a nagyböjt évenkénti idejében megtartóztatás által igyekszünk megtörni a mi testünket. Miért őriztetik meg tehát a megtartóztatásban a negyvenes szám, ha nem azért, mert a tízparancsolat ereje a szent evangélium négy könyvében teljesedik be? És amint a tízes négygel szorozva negyvenné növekszik, úgy mi is akkor visszük véghez a tízparancsolat rendelkezéseit, ha bizonyosan megtartjuk a szent evangélium négy könyvét.

· Ám e dolgról másként is lehet vélekedni. Mert e halandó testben négy elemből vagyunk összetéve, és ugyanezen test gyönyörűségei által szállunk szembe az Úr parancsolataival. Márpedig az Úr rendelkezéseit a tízparancsolatban kaptuk meg — akik tehát a testi vágyakozások révén a tízparancsolat rendelkezéseit megvetettük, méltó, hogy ugyanazon testet negyvenszeresen törjük meg.

De a nagyböjti időről még más magyarázat is lehetséges. Mert a mai naptól a húsvéti ünnep örömeig hat hét telik el, melyeknek napjai így negyvenkettőt tesznek ki. Ezekből, míg a hat vasárnap mentesül a megtartóztatás alól, nem több mint harminchat nap marad a megtartóztatásban. És mivel az év háromszázhatvanöt napot számlál, mi pedig harminchat napig töretünk meg, az Istennek mintegy tizedet adunk a mi évünkéből, hogy akik saját magunknak éltünk a teljes éven át, a mi Szerzőnknek annak tizedében meghalasszuk magunkat.

Ezért, kedves atyámfiai, amiképpen a törvényben az parancsoltatott nektek, hogy adjatok a dolgokból tizedet, azonképpen törekedjetez tizedet adni a napokból is! Mindenki, amint erejéből telik, sanyargassa testét, és annak kívánságait törje meg, rúv vágyait ölje ki, hogy Pál szava szerint „élő áldozat” legyen! Mert az áldozat levágatik, mégis élő: így az ember sem távozik el ebből az életből, de mintegy levágja magát a testi kívánczóságról. A jól táplált test bűnre vezet minket — a megtört elvezet a bűnbocsánatra. Mert a mi halálunk szerzője a tiltott fa gyümölcse által hágta át az élet parancsolatait: akik tehát a paradicsomi örömtől az étel által estünk el, ezekhez, amennyire tudunk, a megtartóztatás által emelkedjünk föl újra!

De senki se higgye, hogy ez a megtartóztatás önmagában elég neki, hiszen az Úr a prófétán át így beszél: „Nem ez-e inkább a böjt, amelyet választottam? Szeged meg kenyeredet az éhezőnek, és a szegényeket és bűjdosókat vidd a házádba: midőv meztelent látsz, fedd be őtet, és a te testedet meg ne utáld!” (Is 58,6–7)

Ford. Földváry Miklós